

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
lesv De Adoratione In Spiritv Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. VII. De mortis tolerantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

CAPVT VII.

De mortis tolerantia.

Quamtu vincit beneficentia tua, Domine, spem & opinionem humanam, cum ea ipsa quæ putant homines summum malum & pœnam naturæ, sint fidelibus ingens beneficium? Horribile malum putant mori, quod est magnum bonum, sine quo non veniemus ad omne bonum. Stultè refugis, ô mortalis, mortem, quam vitare nequis; & non times teporem & culpas tuas, quas vitare potes. Nam nihil mali mors habet, nisi quod dedit vita: peccatum Adami fecit mortem, nec tantum potuit vt eam faceret malam: hoc damnum dumtaxat est peccati tui. Fuge peccata, & negligentias; & desiderabile erit mori.

Mortem animæ, cum mala sit, & vitari possit, non timent, nec curant homines vitare; mortem carnis, cum non sit mala, & vitari nequeat, curant effugere mortales, quam debent desiderare, nec huic inimico mundo hærerere. O insania hominum, qui in præceptum Christi de inimicis diligendis colludunt, non alium amando nisi mundum qui nos odit, & inimicus est. Cur amamus vitam istam currentem, quæ fugit nos, & non amamus

mus

mus vitam permanentem quæ expectat nos? Cur sollicitamur de vitâ temporali, quam retinere nequimus; & negligimus vitam æternam, quam obtinere valemus? Vitam æternam si volumus habere, possumus; vitam temporalem etiam si nolimus, amittimus: & tamen non faciunt vtiliter homines pro vitâ æternâ, quod inutiliter pro temporali laborant: illam non desiderant, & huius mortem formidant, quasi malam.

Magnum inuentum etiam misericordie Dei est mors: nam aufert omnes nostræ vitæ ærumnas; tollit æternitatem miseriarum. Quàm miserabile esset, si æternùm has necessitates haberemus surgendi quotidie, accumbendi, manducandi, tolerandi frigus & calorem, laborandi, ægrotandi, quærendi victum, angendi nos curis, patiendi iniurias, occupandi nos semper in muniis vilibus & laboriosis? Quàm miserum esset, si hic baiulus, alter agricola, ille faber, iste subditus per totam æternitatem foret? Plerique pessimi desiderarunt, & consciuerunt sibi mortem, vt fugerent misérias istas: saltem non formidetur, vt veniamus ad felicitatem futuram, & ob vtrumque non molestè feratur. Clementissima indulgentia Dei postquam vidit per peccatum Adami casuros nos in hanc molestam vitam, excogitavit pro bono no-

stro consilium moriendi, ne perperuæ calamitates forent, copulans in eâdem re supplicium & beneficium, iustitiam & misericordiam. Ideò quia tantum bonum est mori, proprium & securum beneficium bonitatis suæ, voluit esse independenter ab vlllo arbitrio humano aut inimici odio. Nam quamuis vitam quivis possit tibi auferre, nemo, nec omnis violentia Regum auferet tibi mortem. Hoc proprium est rerum optimarum, esse extra humanam potentiam, nec alieno arbitrio posse eripi. Si in vno periculo & labore quis esset, gauderet, si inueniret modum euadendi illum: cur dolemus & timeamus mortem, quæ ianua est, quâ effugimus omnia pericula & labores vitæ. Pro gloriâ mundanâ plures appetierunt mortem, pro gloriâ cælesti ne timeamus.

O Deus immortalis, qui natus es non ad viuendum; nam vita æterna eras, vt modò es; sed ad moriendum mortem mortalissimam & acerbissimam pro me: cur ego mortalis ægrè moriar ad viuendum vitam vitalem æternam & iucundissimam tecum, & pro voluntate tuâ? Nescio cum desiderare debeat Christianus IESVM; cur mortem non desideret, cum nisi per mortem frui Deo nequeat? Quid mali potest asferre mors, aut quid tollere potest ab eo qui mundum non amat,

amat, & omnia sua in cælo habet posita? Tum præter gaudium ex conspectu amati habet mors hoc bonum, quòd non ampliùs offendemus Deum. Non igitur mala est mors, quæ tollit malitiam omnem.

At si mala est mors, & inimica humano generi; cur non tractant homines vt malam, & inimicam? Vtinam hoc modo nos haberemus cum illâ, & ageremus, vt cum hoste, prouidendo ne à nobis obtineat spolia, & triumphet de rebus nostris! milites annonam, & com meatum, aliò comportant, vel corrumpunt, ne illis fruantur hostes. Nullam prædam morti debemus relinquere; sed quidquid huiusmodi est quod illa eripere possit, relinquendum omnino est, aut præmittendum in cælum, vbi secura omnia erunt. Nulla spolia seruanda sunt quibus gloriatur, nisi de hac sarcinulâ carnis; quam tamen extenuemus ieiuniis, laboribus, & pœnitentiis, ne integram rapiat. Si mala est mors & aduersaria, resistamus illi, & opponamus clypeum relinquendo res & affectus, vt minùs nos vulneret: si mala mors est, curemus facere bonam faciendo bona. Cur magis timebimus mortem, quàm nosmetipsos, cùm illa non possit esse peior quàm nos mali simus? Imò illam nos facimus malam, quia non sumus boni. Faciamus nunc, cùm adest tem-

392 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
pus, & possumus, quod in eius horâ volumus
fecisse, & non poterimus. Parum restat in
quo laboremus; & comparatione æternitatis,
nec instans. Ecce iam tot vitæ anni sunt præ-
teriti; & qui restant, non sunt longiores.

Verùm mors non est mala in se, sed po-
tius bona: & nos essemus optimi, si illam
imitaremur; & faceremus quod illa facit,
spoliando nos rebus omnibus: ita si nihil gra-
tum & iucundum in mundo haberemus, ipsa
esset iucunda nobis & placida. Solùm potest
timere mortem, qui amat alia & non Chri-
stum. Non est seruus fidelis, qui recusât ire
ad præsentiam Domini. Si te amarem Do-
mine, non timerem mori: nam gauderem
facie ad faciem te videre & amplecti, & quòd
in me adimpleta esset voluntas tua; alioqui
mentior, cùm quotidie postulo fieri volunta-
tem tuam sicut in cælo & in terrâ. Voluntas
tua fuit mori, non vt immortales essemus in
hac vitâ, sed vt benè moreremur viuendo
melius. Da mihi, vt sicut adimplenda est vo-
luntas tua, quamuis ego nolim in morte meâ,
vt ego velim & impleam in morte bonâ per
meliorem vitam.

Gratias tibi ago, benignissime Domine,
pro hoc mortis beneficio, sicut tua sapientia
disposuit: gratias tibi ago, quòd moriturus
sim; & quòd nesciam, quando, & vbi &
quomodo

DE ADOR. IN SPIRITU ET VER. LIB. IV. 393
quomodo moriturus sim. Bonum mihi & solatium est certitudo mortis, quod sit secura ianua, ut te videam, & effugiam huius vitæ miserias, & despiciam fallacia hæc bona. Quis si sapiat, etiamsi certus esset numquam se experturum tristitiam aliquam, sed felicissimum in cunctis futurum in hac vitâ, non contemneret illam, & omnia eius bona, cum videat deserenda sibi cuncta in morte suâ certissimâ? in cuius momento omnia præterita gaudia, omnia præsentia bona, iam dimittenda, tantumdem sunt ac si fuissent nihil; imò minùs iuuant, nam torquebunt relinquenda. Solum quod homo non amat nec possidet, non affliget illum in illâ afflictionis horâ. Incertitudo quoque modi, loci, & temporis moriendi, grata mihi est, ut certiùs tibi, ô Deus, seruiam omni tempore, loco ac modis omnibus, ut dignus es. Hoc diuinum est consilium, certam sollicitudinem melioris vitæ generare in nobis ex incertâ conditione mortis.

Verè scio, Domine, nescire me, vtrum odio an amore dignus sim, & qualiter post hanc vitam excipiar; nec volo scire, quia id mihi expedit ignorare iuxta beneplacitum tuæ sapientiæ. Sed non propterea magis formidabo mortem, quàm desiderabo te, atque in te sperabo. Libentissimè fero omnia

B b 5 in-

394 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
incerta esse mihi, quia certissimum est, quòd
sufficit mihi te esse misericordissimum & a-
matorem meum, & velle & posse saluare me,
si humiliter in te confidam. Quid interest,
quòd ignorem, quomodo, & quando, &
vbi moriar ego, si certus sum te pro me iam
mortuum esse, & morte crucis, & sub meri-
diem & inter duos latrones in monte Calua-
riæ, ne mihi vllò modo dubius esset amor
tuus, vt in te sperarem? Ex me, Domine, ni-
hil possum, nec benè viuere, nec benè mori;
ex te vtrumque possum, vtrumque spero,
vtrumque habebò: & si benè non vixi, ex te
Domine habui velle benè pœnitere, & spero
à te vt meliùs viuam; cur non sperabo benè
mori? Non est integra spes, nec sufficiens fi-
ducia, si vnum à te spero, & aliud desperem.
Maximus peccator fui, & sum. Sed fortasse
non est licitum tibi facere de tuâ creaturâ
quidquid velis? Vis Domine saluare me, vis
misereri.

CAPVT VIII.

*Se debet homo tradere Deo pro
beneficiis suis.*

Non est similis tui in diis Domine, &
non est secundum opera tua. Sufficie-
bat tua bonitas, vt te amarem: quid me vr-
ges